

Decyzja

Prezydium KK

nr 79/20

ws. senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza uwagi do senackiego projektu *ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID — 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw* z dnia 13 maja 2020 r.

Podjęcie inicjatywy ustawodawczej w omawianym zakresie, to jest zmierzającej do opracowania programu wsparcia organizacji pozarządowych ułatwiającego im funkcjonowanie w czasie epidemii, co do zasady przedstawia się jako uzasadnione, ale już zaproponowany program wsparcia nie może spotkać się z aprobatą.

Zauważyć należy, że rozważania autorów projektu w uzasadnieniu są wewnętrznymi rzeczami. Z jednej bowiem strony, już w pierwszym zdaniu projektodawcy stawiają tezę, że celem wsparcia organizacji pozarządowych w okresie stanu epidemii nie może być jedynie utrzymanie miejsc pracy, z drugiej w tym samym akapicie twierdzą, że trudności z utrzymaniem kadr, jak i zdolności instytucjonalnej w organizacjach pożytku publicznego z powodu stanu epidemii (...) mogą skutkować utratą zdolności do prowadzenia działalności społecznie użytecznej.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia propozycję projektodawcy, która w stosunku do organizacji pożytku publicznego może spowodować, że określony w art. 15z ustawy *o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID — 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw* obowiązek utrzymania zatrudnienia pracowników objętych umową o przyznanie organizacji pozarządowej dofinansowania części kosztów wynagrodzeń przez okres, na który zostało przyznane dofinansowanie, nie będzie przestrzegany. Powodem tego będzie wykreślenie sankcji określonej w art.

15zże ust. 8 ustawy, (w przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 7, organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zwraca dofinansowanie bez odsetek proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty) albowiem w zamysśle projektodawców jest to sankcja nieproporcjonalna i nie uwzględnia możliwości trzeciego sektora.

Projektowane rozwiązanie stanowi de facto wyeliminowanie gwarancji zatrudnienia pracowników objętych umową o dofinansowaniu miejsc pracy i jako takie, godzą w interesy pracowników.

Zauważyć należy, że rozwiązania opiniowanego projektu ustawy po raz kolejny obciążają pracowników aktualną sytuacją związaną z epidemią COVID — 19. Tak również traktować należy proponowane przez projektodawców objęcie wszystkich organizacji pozarządowych zwolnieniem z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r. Zwolnienie od obowiązku opłacania wymienionych należności w przeważającej mierze uszczupli interesy zatrudnionych, którzy są lub potencjalnie mogą być ich beneficjentami. Jest to kolejna konstrukcja przenosząca ciężar utrzymania funkcjonowania - tym razem organizacji pożytku publicznego — na pracowników, której nie można zaakceptować.

Zakopane, 24 czerwca 2020 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek